

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 7 JÚL 2010

Posledné zbohom - Rozhovor s kaplánom Jánom Krausom
Encyklopédia o diablovi - Piaristi sa rozlúčili s absolventmi
Prvá sobota na Starých Horách - Sv. Vincent de Paul a sv. Lujza de Marillac

7/10

Opekačka na začiatku prázdnin

3. júl 2010, Mariánsky vršok

Obrazom

Požehnanie automobilov

11. júl 2010, Farský úrad Prievidza—mesto

Vo veku nedožitých 91 rokov nás 3. júla 2010 navždy opustil Ján Málik z Prievidze, dlhoročný kostolník vo Farskom kostole sv. Bartolomeja a dekanátny horliteľ ružencového bratstva.

Odchádza človek, ktorý bol blízky nám všetkým, veď sme ho každý deň stretávali v chráme. Horlivo a s radosťou slúžil, aby mohla byť pri-nášaná obeta na Pánovom oltári. Aj v pokročilom veku statočne pomáhal (kým mu to zdravie dovoľovalo). Bol príkladom pre všetkých, ktorí sa donekonečna sťažujú, hoci vládu podstatne viac, ako vládol on. Jeho úprimná služba kostolníka bola pre všetkých veľkým vzorom horlivosti, dôslednosti, spoľahlivosti a presnosti.

Úprimne sa dennodenne utiekal k Panne Márii, predovšetkým v modlitbe svätého ruženca. Ako horliteľ ružencového bratstva viedol aj

ostatných k tejto úcte. Nech mu túto zbožnosť dobrý Boh v Nebi mnohonásobne odplatí.

Spomienky na jeho priateľstvá s najmenšími miništrantmi, kňazmi, čo u nás pôsobili, ale aj so všetkými ostatným farníkmi máme ešte stále živé a do očí sa nám tlačia slzy. Tak to býva, keď sa lúčime s niekým, koho máme všetci veľmi radi. Bude nám chýbať jeho úsmev, dobré slovo, úprimné povzbudenie i otcovské napomenutie.

Úprimnú sústrasť v mene celej redakcie i farnosti vyslovujeme najmä jeho manželke Eme a ostatnej blízkej rodine. Spolu s vami žiaľime nad vašim blízkym príbuzným, ktorý náhle umrel a prosíme všemohúceho Boha, aby nám ukázal svoju nesiernu dobrotu a prijal ho do svojho kráľovstva. Vkladáme vás v modlitbách do ochrany Panny Márie, ku ktorej sa denne s dôverou utiekal.

Bože, Stvoriteľ a Vykupiteľ všetkých verných, udeľ duši svojho verného služobníka Jána odpustenie všetkých hriechov, aby na nábožné prosby dosiahol odpustenie, po ktorom vždy túžil. Lebo Ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

**Odpočinutie večné daj mu, Pane,
a svetlo večné nech mu svieti.
Nech odpočívá v pokoji. Amen**

**Dnes na slovíčko s Jánom Krausom
novokňazom a kaplánom vo farnosti Prievizda-mesto**

V Svätej Zemi som sa cítil ako doma

Narodil sa 20. októbra 1983 v Banskej Bystrici. Má štyroch bratov. Študoval najprv na strednej priemyselnej škole elektrotechnickej a potom dva roky informatiku na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. Po rozhodnutí pre kňazstvo študoval v Kňazskom seminári v Badíne. Vysvätený za kňaza bol 19. júna 2010 v Banskej Bystrici a ako kaplánske pôsobisko mu otec biskup Rudolf Baláž určil Prievizdu. S novokňazom Jánom Krausom sme sa zhovárali už vlni, kedy slúžil v našej farnosti ako diakon. Býva však dobrým zvykom

poz hovárať sa s každým novým kaplánom hneď ako príde do Prievizdy. Preto sme si pripravili zopár otázok na ktoré nám odpovedá už ako kňaz.

V Prievidzi ste už pôsobili ako diakon. Tešili ste sa, že ako novokňaz prichádzate na miesto, ktoré už trochu poznáte?

Veľmi som sa tešil, je to výhoda, keď už človek pozná miesto, kam ide.

Bohoslovecké časy pre vás ešte nie sú veľmi vzdialené, zároveň ste však už zakúsili nejaké tie chvíle v praxi. Čo je podľa vás ťažšie? Štúdium a príprava na kňazstvo, alebo reálny život kňaza?

Podľa mňa treba žiť každý deň to, čo nám Pán Boh dáva. Niečo je ťažšie v seminári, niečo je ťažšie v kňazstve. Keď človek chce žiť poctivo, vždy je to náročné.

Ako ste sa rozhodli pre kňazstvo?

Keď som bol asi v druhom ročníku na strednej škole, začal si Boh nachádzať cestu do môjho života. Aj dovtedy som chodil do kostola, ale tým sa môj kresťanský život končil.

Prakticky som žil bez Boha - nevedel som, že je mojím Otcom, že sa o mňa stará, a tak to aj vyzeralo. Žil som len pre seba, v hriechoch a tšení svojej bolesti tvrdou hudoú, piatkovými hýreniami atď. - asi tak ako mnohí mladí dnes. Potom som sa raz dostal do centra pre mládež v Španej Doline a to bol prevrat v mojom živote, lebo som zisťtil, že sa dá žiť opravdivý život šťastia a ten nám dáva náš Nebeský Otec. A potom to už postupne išlo. Môj život sa začal stávať radostným, až som spoznal, že moje srdce sa túži viac darovať v kňazstve ako v rodine. Teraz viem, že za tým bola hlavne modlitba mojej starej mamy „Sme zachránení“, kde sú prislúbenia o obrátení členov rodiny.

Na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici ste dva roky študovali informatiku. Čo napokon rozhodlo o tom, že ste pred ňou uprednostnili Boha?

Veselé chvíle na
miništrantských táboroch

Túžil som milovať všetkých ľudí a moje dievča chcelo, aby som mal rád iba ju, čo je, samozrejme, normálne. No a tak to nešlo nejako dokopy a ja som spoznal, že mojou cestou je naozaj kňazstvo, odovzdať svoj život naplno Bohu pre lásku k všetkým ľuďom.

Čo považujete za svoju kňazskú prioritu?

Milovať Boha, túžiť po ňom a chcieť plniť jeho vôľu.

Ako diakon ste pre Bartolomej povedali, že vašim kňazským vzorom je sv. Ján Mária Vianney. Čím vás upútal? Máte aj medzi kňazmi súčasnosti nejaký svoj vzor, ktorý by ste chceli nasledovať?

Sv. Ján Mária Vianney ma upútal tým, že bol ochotný za svoju farnosť urobiť čokoľvek, že mu veľmi záležalo na ľuďoch v nej. Cirkev to, čo robil, dnes už aj zakázala, pretože on sa pre záchranu svojich farníkov dokonca bičoval. Taká veľká bola jeho láska. Spomedzi súčasných kňazov ma zaujala osobnosť viedenského kardinála Schönborna. Je to muž veľkej lásky a hĺbky. Ak ho raz uvidíte slúžiť svätú omšu, možno pochopíte.

Keď si vaše meno dáme vyhľadať v internetovom prehliadači Google, vyhodí nám množstvo informácií o českom hercovi a moderátorovi Janovi Krausovi. Poznáte túto osobnosť? Máte s ňou niečo spoločné?

Nepoznám ho a tak neviem, čo by som s ním mohol mať spoločné, iba som ho raz hral v tábore.

Pochádzate z Banskej Bystrice, v tomto meste ste študovali na strednej i na vysokej škole, seminár sa nachádza takisto neďaleko vášho rodného mesta. Nelákalo vás niekedy zmeniť prostredie a odísť niekam inam?

Nie.

Vraj ste navštívili Svätú Zem. Prečo vás lákala najmä táto časť sveta?

Svätú Zem som navštívil preto, že som túto cestu dostal ako dar. Je tam naozaj ako doma. Ako Boh tam mal svoj domov, tak aj ja som sa tam cítil ako doma. Určite by som sa tam chcel ešte niekedy vrátiť.

Keby ste niekomu mali povedať jedinú, najpodstatnejšiu vetu zo Svätého Pisma, ktorá by to podľa vás bola?

Tak pre každého by bola tá najpodstatnejšia asi iná. Ale vybral by som teda asi to, čo je napísané v prvom Jánovom liste - že Boh je láska. A že my milujeme preto, že on prvý miloval nás. Druhou najpodstatnejšou je asi časť, v ktorej prišiel Pán Ježiš k cudzoložnici a povedal jej: „Nikto ťa neodsúdil, ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš.“ (por. Jn 8, 1-11)

Za rozhovor ďakujú
Martina a Petra Humajové

Encyklopédia o diablovi

Recenzia knihy Eliasa Vellu O satanovi

V dejinách ľudstva (rovnako ako i v súčasnom svete) existujú dva extrém - ľudia sa diabla buď veľmi boja, alebo v jeho existenciu neveria. Páter Elias Vella, minorita z Malty, autor mnohých knižných publikácií a hlavný exorcista vo svojej diecéze, patril kedysi k tomu druhému extrému. Dnes s úsmevom tvrdí, že súčasnou službou exorcistu ho Pán asi chcel potrestať za roky, kedy v existenciu diabla takmer neveril. Jeho publikáciu *O satanovi* označil Anton Gouder v predhovore za „encyklopédiu o diablovi“.

Kniha *O satanovi* vyšla vo vydavateľstve Per Immacultam v roku 2008 už ako jej tretie vydanie v slovenčine. Nečudo, veď problematika diabla a jeho sveta bola pre ľudí vždy pútavá. Paradoxne, samotného autora ešte pred časom nie veľmi zaujímal. Hovoriť o diablovi považoval vždy tak trochu za stratu času. Situácia sa zmenila, keď za ním začali chodiť rôzni ľudia s problémami, ktoré nevedel rozriešiť. Hľadal niekoho, kto by ho v tomto usmernil - ale nenašiel. Napokon mu nezostalo iné, ako sa pustiť do štúdia a vyhľadávania informácií na vlastnú päsť. Hoci predtým mal z diabla strach, zanedlho dospel k inému záveru: „Keď sa ním dnes musím zaoberať, verte či neverte, už ma ani nezaujíma, ale ani nedeší.“

Encyklopedické poznatky

Kým úvodné strany knihy zdôvodňujú autorovu motiváciu venovať sa problematike diabla a jeho moci, druhá kapitola už prechádza priamo k podstate zhrnutím všetkého, čo sa o diablovi môžeme dozvedieť pri čítaní Písma či z cirkevnej náuky. Obsahuje citáty o diablovi zo Starého zákona, poznatky týkajúce sa tejto témy z Nového zákona (pripojená je aj prehľadná tabuľka s označením konkrétnych miest vo

Svätom Písme na uľahčenie orientácie), učenie cirkevných otcov, články z druhého vatikánskeho koncilu, učenie Pavla VI. a Jána Pavla II., zmienky o diablovi vo vatikánskych dokumentoch, liturgických knihách či Katechizme katolíckej cirkvi. Autor sa nevyhýba ani názorom teológov, ktorí existenciu diabla spochybňovali. Ako sám píše, „zatajovanie vlastnej existencie patrí k najväčším diablovým víťazstvám“. Hoci úvodné, priam ency-

klopedické poznatky zaberajú takmer päťtinu celkového počtu strán publikácie, nie sú zbytočné. Poukazujú nielen na precíznu prácu pátra Vellu, ale i na skutočnosť, že to, o čom píše ďalej, má solídny základ v oficiálnej náuke Cirkvi.

Diabol je osoba

„Kto sú zlí duchovia?“ Túto otázku si autor kladie v názve tretej kapitoly. A opäť nejde na vec priamo. Najskôr vysvetľuje pôvod slova „diabol“, príslovia, v ktorých sa toto pomenovanie vyskytuje, i všetky mená, ktoré pre diabla nachádzame v Biblii (len pre zaujímavosť, je ich viac ako dvadsať). Čitateľom predkladá tri teórie odpovedajúce na otázku, prečo vo svete stvorenom dobrým Bohom diabol vôbec existuje a venuje sa aj problematike hriechu, ktorý diabol spáchal (čiže príčine jeho pádu). „*Diabli nie sú duchovia, ktorí vstupujú do mŕtvych tiel*“, zdôrazňuje. Takisto nie sú iba personifikáciu zla, ako to tvrdili viacerí teológovia. Sú to osobné bytosti. Všetko, čo o nich vieme, vieme z biblických textov, pretože diabli nepatria do sveta, ktorý by sme boli schopní vnímať svojimi zmyslami. Ako píše páter Vella (vychádzajúc z Biblie), diabli sú duchovné bytosti (nemajú teda telo, ani hmotnú prirodzenosť), sú osobní (majú svoju vlastnú osobnosť a individualitu) a sú aj neviditeľní a inteligentní. Čo je však pre nás potešujúce, napriek svojej inteligencii nemôžu poznať všetky naše myšlienky, pocity a rozhodnutia - môžu ich len „uhádnuť“ na základe nášho vonkajšieho správania. Takisto nie sú všemohúci a všadeprítomní, toto privilegium patrí iba Bohu.

Boží tromf

V publikácii autor uvádza aj zaujímavý výklad o diablove od Herberta W. Armstronga. Podľa neho po stvorení sveta zastupoval Boha na zemi Lucifer, ktorý však spyšnel a obrátil sa proti Bohu. Boh dal teda šancu spravovať svet Adamovi, ktorý ju tiež premárnil. Jeho tromfom bolo vtelenie Ježiša Krista, ktorého diabol síce tiež pokúšal, ale on ho odhlnal a svojou obetou ma kríži zavŕšil dielo spásy. Dá sa povedať, že zoslaním Ježiša dostal Boh diabla do slepej uličky - diabol totiž Ježiša nenávidel a želan si jeho smrť, tá však paradoxne priniesla definitívnu porážku jeho samého. Ako píše páter Vella, cieľom knihy nie je „*vyvolať strach z boja proti diablovi, ale zakúsiť radosť z víťazstva*“. Ved' aj jadrom kresťanskej teológie nie je démonológia, ale kristológia. A o diablove nehovoríme preto, aby sme zdôraznili jeho dôležitosť, ale aby sme poukázali na silu Krista, ktorý ho premohol.

Poker s diablom

Vyvrcholením knihy je okrem jasných odhalení taktík diabla (i zbraní, ktoré máme k dispozícii v boji proti nemu), najmä záver siedmej kapitoly, v ktorej autor vyzýva diabla na pomyselnú hru pokra. Diabol postupne vyťahuje svoje „karty“, ktoré používa v boji proti každému človeku: obavy, únavu, trpkosť, peniaze, znechutenie. Jeho protihráč hľadá pomoc u Ježiša a s jeho pomocou víťazí. To, čím diablove „karty“ premáha, má aktuálnu platnosť v každodennom živote. Ak vás zaujíma, čo konkrétne to je, určite po knihe *O satanovi* siahnite.

Páter Vella vo svojom diele odpovedá i na mnohé ďalšie otázky. Prečo nás diabol nenávidí? Prečo mu Boh dovoľuje nám škodiť, keď je od neho mocnejší? Prečo sa diabol pri exorcizme viac rozzúri pri vyslovení mena Mária ako Ježiš? Publikácia zároveň vyvracia myšlienku, že zlo je len nedostatkom dobra a v skutočnosti neexistuje (tento chybný predpoklad bol prítomný napríklad aj v nedávno recenzovanom bestselleri *Chatrč* od W. P. Younga, pozn. red.).

ma, pútavý obal s obrazom Ladislava Záborského, príloha s modlitbami proti útokom diabla - to všetko nám umožňuje vyhnúť sa povrchnému poznaniu problematiky démona a jeho pôsobenia. Ako hovorí Einstein, práve povrchné poznanie je pre ľudstvo veľmi nebezpečné. Vážme si skutočnosť, že možnosť dokonalejšieho poznania máme. A že knihy pátra Vella sa v dnešnej dobe nemusia šíriť ako strojom naklepané samizdaty. Sú dostupné každému, kto o ne prejaví záujem.

Prehľadné členenie textu na menšie úseky s medzitiačkami, jednoduchý štýl písania pretkaný citátmi z Pís-

Petra Humajová

Piaristi sa rozlúčili s absolventmi

Milí priatelia, srdečne vás pozdravujeme z našej školy, v ktorej už zavládlo nezvyčajné ticho. Školský rok sa skončil a my môžeme hodnotiť jeho kvalitu. Obstáli sme my i naši žiaci vo všetkom, čo od nás v tomto školskom roku očakával dobrý Boh?

Aj deviataci vyleteli z domáceho hniezda do nových škôl. Na konci školského roka nám pripravili pekný rozlúčkový program. Svedčil o tom, že vedia, kým sú a aké majú dary. Najviac však zaujal ich zmysel pre humor, ale tiež kolektívny duch oboch deviatych tried.

Predovšetkým nás teší, že sme sa mohli podieľať na živote našich bývalých maturantov. Veríme, že vedomosti, ktoré sme sa snažili im odovzdať, niekedy doslova naliť do hláv, im v budúcnosti otvoria cestu k lepšiemu životu. Zároveň máme radosť z toho, že mnohí naši maturanti odchádzali od nás plní Ducha Svätého, odhodlaní svedčiť o ňom, ktorého spoznali a v srdci si zamilovali - o Ježišovi Kristovi. Na ich ceste budeme v modlitbách s nimi, ako sú rodičia so svojimi deťmi, veď nie náhodou má naša škola motto: Naša škola - náš dom.

Sme v cieľi školského roka 2009/2010. Čakajú nás dni oddychu. Všetci sa na ne tešíme, lebo záverečná etapa tohto behu bola pre žiakov i pre nás učiteľov viac než náročná. O dva mesiace sa stretneme so svojimi žiakmi znova. A predsa bude všetko iné. Budeme o jeden školský rok starší. Tak poďme osláviť naše školské zostarnutie prázdninami. Je to zaslúžená odmena za našu prácu.

Pripravila E. Blašková

Z aktivít školy v máji a júni

7/10

Máj:

Prvé sväté prijímanie
Rytierska výprava treťakov
Rozlúčka s maturantmi

Jún

Deň rodiny - 1. jún 2010
Spevokol Rosnička na výlete v Nitre
Deviatáci - splav rieky Orava
Piatáci - prechod tiesňavou Dolné die-
ry vo Vrátnej
Športový deň - Žabomarket
Rozlúčkový deň s deviatkami

Deň rodiny

Rytierska výprava treťakov

Rosnička na výlete v Nitre

Prvá sobota na Starých Horách

„Všetko má svoj čas,“ píše sa múdro v knihe Kazateľ a netreba k tomu asi dodávať viac, veď každý okamih nášho života je potvrdením tohto výroku. Tak je tomu i teraz, v prázdninovom období. Bol čas učiť sa, a teraz je čas dlho očakávaného a zaslúženého obdobia oddychu. V takomto duchu sa trošku nieslo i sobotné zamyslenie, ktoré si na akadémiu na Starých Horách mali pripraviť mladí z Prievidze. Za inšpiratívnej podpory pána kaplána Branislava Markoviča sa mladí tejto úlohy zhostili a po približne hodinovej ceste autobusom sa oň dňa 3. júla 2010 podelili spolu s ostatnými veriacimi.

Po akadémii nasledoval radostný ruženec a svätá omša. Volám k Tebe Matka lásky, spieva sa v piesni, ktorá tiež odznela v sobotnom repertoári zboru Bartolomejčatá. Mária je a vždy pre nás bude vzorom, ako každú svoju činnosť odovzdať Bohu. On sám ju korunuje svojou slávou a

požehnaním. Panna Mária prežívala každú chvíľku svojho života s Bohom a pre Boha. Jej činnosť nebola zjavná, nepristupovali k nej zástupy ľudí. V určitom slova zmysle žila vždy v tieni svojho Syna. No práve jej milujúca pokora umožnila Ježišovi aby mohol rásť a naplniť svoje poslanie. Budme i my takými Máriami, ktoré svet nemusí vždy vidieť, no ktorých činnosť bude vždy pociťovať. Dajme i my svoje fiat tak, ako ho dala Mária i mladí vo svojej záverečnej piesni s názvom Fiat - Nech sa stane.

Počas omše sa veriacim prihovril otec biskup Rudolf Baláž. Bohoslužbu koncelebrovali súčasný pán dekan Martin Dado a dlhoročný prievidzský dekan Ján Bednár, v súčasnosti pôsobiaci v Leviciach. Všetci farníci v autobuse sa na spiatocnej ceste i napriek hukotu motora pripojili k modlitbe za zosnulého pána kostolníka Jána Málíka.

Opekačka na Mariánskom vršku začala prázdniny

Ako bývalo dobrým zvykom, mladí sa stretli v prvú prázdninovú sobotu aj večer. Počasie prialo obnovenej opekačke na Mariánskom vršku. Po malej prestávke sa tu opäť stretli mladí z oboch prievidzských farností - z mesta i Zapotôčiek. Hoci si obe skupinky vytvorili samostatne sediace kruhy, jedna lopta a jedno ohnisko viedli k priateľským rozhovorom a milému vzájomnému spoznávaní. Mládež prišli povzbudiť aj kňazi: pán dekan Martin Dado, farár Ján Skurčák i všetci kapláni z oboch far-

ností, Branislav Markovič a nováčikovia v Prievidzi, Ján Kraus z mesta a Oliver Černák zo Zapotôčiek.

Ako za väčšinou farských aktivít - i za touto stál po organizačnej stránke Alojz Vlčko, ktorému týmto v mene všetkých mladých ďakujem, že si popri svojich povinnostiach stále nájde čas zorganizovať i čosi nové bez ohľadu na to, akou mierou úspechu je jeho snaha korunovaná.

Všetko robiť s láskou

Sv. Vincent de Paul a sv. Lujza de Marillac

Pre vincentiskú rodinu je rok 2010 významným obdobím. Jej členovia si totiž pripomínajú 350 rokov od smrti svojich zakladateľov - sv. Vincenta de Paul a sv. Lujzy de Marillac. Na Slovensku pôsobí vincentiská rodina v ôsmich rôznych reholných i laických zoskupeniach. Sestry vincentky môžeme nájsť napríklad i v neďalekom Nitrianskom Pravne.

Život Vincenta

Vincent de Paul sa narodil 24. apríla 1581 v Pouy v juhozápadnom Francúzsku. Pochádzal z chudobnej rodiny, ale bol veľmi nadaný. Rodičia sa ho preto rozhodli dať ako 14-ročného na štúdiá. Odišiel do fran-tiškánskej školy v Dax, kde si na štúdium zarábal tak, že vyučoval. Z Dax prešiel na univerzitu v Toulus a v roku 1600 bol vysvätený za kňaza. Pokračoval ďalej v štúdiu teológie a cirkevného práva. Jeho prvotnou starosťou v tomto období bolo síce vlastné dobré materiálne zabezpečenie, táto skutočnosť sa však mala čoskoro zmeniť.

Sv. Vincent de Paul

Bohatí a chudobní

Vincent rýchlo stúpal na kariérnom rebríčku vtedajšej spoločnosti. Dostával sa do tých najvýznamnejších kruhov, stretával sa s vplyvnými osobnosťami a dokonca sa stal spovedníkom kráľovnej Margity z Valois. Keď mu však kardinál de Bérulle ponúkol možnosť stať sa farárom vo vidieckej farnosti Clichy neďaleko Paríža, neváhal. Vidiečanov si rýchlo oblúbil, a hoci po krátkom čase prijal miesto vo vplyvnej rodine generála Gondiho, na chudobných už nikdy nezabudol.

Pomoc biednym

Vincent začal veľmi hlboko vnímať morálnu i materiálnu biedu všade naokolo a na túto skutočnosť sa nemienil len tak prizerať. Začal preto pôsobiť ako kazateľ a spovedník medzi dedinčanmi. Čoskoro na túto úlohu nestačil sám, preto okolo seba sústredil kňazov, ktorí neskôr vytvorili Misijnú spoločnosť svätého Vincenta (lazaristi). Chudobným začali pod vplyvom Vincenta pomáhať aj dámy z vplyvných kruhov. Vyvinula sa z nich Spoločnosť kresťanskej lásky. Tvorili ju najmä vydaté ženy.

Skríženie ciest

V roku 1624 sa Vincent stretol s Lujzou de Marillac, ženou s významným menom, no ťažkým

životom. Lujza sa narodila v roku 1591, jej rodičia však neboli zosobášení a matka rodinu skoro opustila. Otec sa oženil s vdovou (matkou troch detí) a trojročnej Lujzy sa ujala teta v kláštore, vďaka ktorej Lujza predsa len prežila šťastné detstvo. Keď Lujza dospelá, chcela vstúpiť do rehole ku kapucinkám, pre chatrné zdravie sa jej to však nepodarilo. Rodina ju vydala za Antona Le Grasa, s ktorým mala syna Michala. Manžel však čoskoro ochorel a o rok po stretnutí Lujzy a Vincenta zomrel. Lujza sa po Antonovej smrti úplne vrhla do práce inšpirovanej myšlienkami Vincenta de Paul. Zhromaždila sa okolo nej skupina chudobných dievčat, ktoré sa rozhodli slúžiť núdznym. Nová reholná spoločnosť dostala meno Dcéry kresťanskej lásky (vincentky) a bola na tú dobu prelomová. Reholné sestry totiž nežili uzavreté vo svojich kláštoroch, ale osobne chodievali medzi chudobných a chorých. „Vaším kláštorom bude nemocnica a ulica, vašou kaplnkou farský kostol,“ hovorieval im sv. Vincent.

Ovocie svätého života

Spolupráca Lujzy a Vincenta priniesla bohaté ovocie a charizma ich osobností sa šírila z Francúzska i do ďalších kútov sveta. V čase ich smrti v roku 1660 (Lujza zomrela v marci a Vincent v septembri) slúžili chudobným a chorým v mene Ježišovej lásky už početní kňazi, reholné sestry a ďalší spolupracovníci.

Vincent bol svätorečený v roku 1737, Lujza v roku 1934. Kým Vincent sa považuje za patróna združení, podnikov, kňazov, detských domovov, nemocníc a väzňov, Lujza bola vyhlásená za patrónku sociál-

Sv. Lujza de Marillac

nych pracovníčok. Na Slovensku okrem lazaristov a vincentiek pôsobia ďalšie rehole majúce pôvod v myšlienkach Vincenta de Paul, a to sú satmárky (služba v domovoch, nemocniciach, vyučovanie) a Máriine sestry (ošetrovanie chorých po domoch).

Laici sa môžu angažovať v neziskových organizáciách ako je Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku (navštevovanie nemocníc a väzňov, pomoc mnohohodným a sociálne slabým rodinám), v Spolkoch kresťanskej lásky (pomoc chudobným, vzdelávanie spolupracovníkov) a Depaul Slovensko (pomoc ľuďom bez domova). Dlhú tradíciu u nás má aj Združenie mariánskej mládeže (vedenie mládeže k životu podľa vzoru Ježiša Krista) a Združenie zázračnej medaily (šírenie úcty k Panne Márii).

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: www.knazi.sk
a www.vincentini.sk)

18. júl 2010 - 16. nedel'a v období cez rok

Č1 - Vtedy mu on povedal: „O rok v tomto čase sa vrátim a tvoja žena Sára bude mať už syna.“ Gn 18,1-10a

R - Kto môže nájsť odpočinok na tvojom svätom vrchu? Z 15

Č2 - My ho zvestujeme, pričom napomínáme každého človeka a učíme každého človeka vo všetkej múdrosti, aby sme každého človeka priviedli k dokonalosti v Kristovi. Kol 1,24-28

Ev - Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“ Pán jej odpovedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“ Lk 10,38-42

25. júl 2010 - 17. nedel'a v období cez rok

Č1 - Zahubiš azda spravodlivého s bezbožným? Gn 18,20-32

R - Vyslyš ma, Pane, keď ťa budem vzývať. Ž 138,1-8

Č2 - S nim ste boli pochovaní v krste a v ňom ste boli s nim aj vzkriesení. Kol 2,12-14

Ev - Aj ja vám hovorím: „Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!, Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria...Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ Lk 11, 1-13

Pripravila: A. Karaková

Spomienka na zosnulých

Len kyticu kvetov vám na hrob môžeme dať, tichú modlitbu odriekať a s láskou na vás spomínať. Už navždy vám prestali hviezdy svietiť, slnko hriať, ale tí, čo vás radi mali, neprestanú na vás spomínať.

Dňa 30. júna uplynula prvé výročie, čo nás opustil náš otec, starý a prastarý otec **Štefan Jamrich**.

Dňa 25. júla si pripomenieme ôsme výročie od chvíle, kedy nás opustila naša mamička, stará a prastará mamička a svokra **Vilmuška Jamrichová**.

V modlitbách každý deň na nich s úctou a láskou spomína dcéra s manželom a vnuci s rodinami.

Farská kronika

od 25. mája 2010

do 26. júna 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Petra Pánisová
Martin Mokrá
Sofia Frimmelová
Marco - Pavol Junas
Anabel Kotlárová
Dávid Vajda
Miriam Rickerová
Patrik Štefanec
Vanessa Tomasoszka

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Mgr. Marian Majdan
a Ing. Monika Šnircová
Pavol Junas a Darina Jančovičová
Pavol Ruják a Andrea Vrajková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Emília Jančeková, 77 r.
Jozefína Hojčová, 94 r.
Štefan Balog, 60 r.
Elena Tinesová, 79 r.
Alica Hasprová, 81 r.
Margita Duhajová, 90 r.
Silvia Takácsová, 38 r.
Olga Grocholová, 77 r.
Štefan Galbavý, 58 r.
Vincent Polčíč, 77 r.
Emília Minarčíková, 86 r.
Juliana Kaššová, 79 r.
Ernest Môcik, 53 r.
Mária Žiaková, 89 r.
Helena Tinesová, 50 r.
Miroslav Brand, 45 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná, zadná strana
a str. 3 - M. Melicherčíková; str. 2
- B. Markovič; str. 4. - archív J.
Krausa; str. 9 - archív PSŠ F. Haná-
ka; str. 11 a 12 - internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

RÍM.-KAT. FARSKÝ ÚRAD A RUŽENCOVÉ BRATSTVO
PRIEVIDZA-MESTO

srdečne Vás pozýva na

15. DUCHOVNÚ OBNOVU

**ktorá sa bude konať v dňoch 23. a 24. júla 2010
vo farskom kostole Sv. Bartolomeja**

Obnovu povedie:

*dp. PaedDr. ThLic Marcel Puvák,
moderátor TV Noe*

na tému

SEDEM HLAVNÝCH HRIECHOV

PROGRAM:

Piatok 23.7.2010

09,00 – 09,30 Prednáška I. + tiché rozjímanie
09,40 – 10,20 Ruženec Svetla
10,20 – 10,50 Prednáška II. + tiché rozjímanie
11,00 – 12,10 Adorácia, Anjel Pána
12,10 – 14,00 Obedňajšia prestávka
14,00 – 14,30 Prednáška III. + tiché rozjímanie
14,40 – 15,00 Korunka BM
15,00 – 15,30 Prednáška IV. + tiché rozjímanie
15,40 – 16,20 Bolestný ruženec
16,30 Sv. omša - celebruje dp. Marcel Puvák

Sobota 24.7.2010

09,00 – 09,30 Prednáška V. + tiché rozjímanie
09,40 – 10,20 Radostný ruženec
10,20 – 10,50 Prednáška VI. + tiché rozjímanie
11,30 – 12,10 Tichá adorácia, Anjel Pána
12,10 – 14,30 Obedňajšia prestávka
14,30 – 15,00 Prednáška VII. + tiché rozjímanie
15,10 – 16,00 Večeradlo (Slávnostný ruženec)
16,10 – 16,50 Odpovede na vaše otázky
17,00 Sv. omša - dp. Marcel Puvák, Tedeum

Prednášky budú nahrávané na CD, resp. magnetofónové pásky.
Všetci sú vítaní, pozvite aj priateľov a známych !

Primičná svätá omša novokňaza Viliama Vlčka

27. jún 2010, Farský kostol sv. Bartolomeja

